

Adagio

Jedno z podstawowych temp powolnych, w tej grupie najszybsze. Dostłownie znaczy „powoli”

Wymawia się to słowo „adadzo”, naprawdę! Tego „i” tam nie ma (i po g po włosku czyta się tylko wtedy, gdy po i występuje spółgłoska). Niestety, słownik ortograficzny nakazuje spolszczoną pisownię adadzio, co wprowadza tyle zamieszania, że najlepiej jej unikać.

Adagio ma wielkie znaczenie w muzyce, od czasów [baroku](#) jest to bowiem typowe tempo powolnej części koncertu lub symfonii. Słynne jest *Adagio na smyczki* Samuela Barbera, orkiestrowa aranżacja powolnej części jego *Kwartetu smyczkowego* op. 11. Niewiele ustępuje mu sławą *Adagio na smyczki i organy g-moll*, piękna stylizacja baroku przypisywana przez lata [Tomaso Albinoniemu](#), ale ponad wszelką wątpliwość napisana w 1958 roku (tak!) przez Rema Giazotta.

Termin *adagio* używany jest też w balecie, ale nie ma nic wspólnego z muzyką; odnosi się do rodzaju ruchu, stąd może się zdarzyć, że tancerze tańczą *adagio* do muzyki utrzymanej w tempie, powiedzmy, [andante](#).

Ciekawostki

Adagio stanowi część lekcji z tańca klasycznego w szkołach baletowych. Podczas *adagio* uczniowie wykonują ćwiczenia, wyrabiające równowagę, płynność i harmonijność ruchów.